

РЕШЕНИЕ

№ 10338

гр. София, 01.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 18.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **725** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 42, ал. 2 от Закона за независимия финансов одит /ЗНФО/.

Образувано е по жалба на С. А. Д. срещу Решение № 4/17.06.2022 г. на Управителния съвет /УС/ на Института на дипломираните експерт счетоводители /И./, с което е оставена без уважение подадената от него жалба вх.№ 042/26.05.2022 г. срещу Решение № 02/07.04.2022 г. на Дисциплинарния съвет /ДС/ на И. за налагане на дисциплинарна мярка по чл. 40, ал. 3, т. 7 ЗНФО - „глоба“ в размер на 1000 лева.

Жалбоподателят оспорва административния акт, като издаден при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон.

Делото се разглежда за втори път от настоящата съдебна инстанция, след като с Решение № 527/17.01.2024 г. ВАС, пето отделение е отменил Решение № 165/09.01.2023 г., постановено по адм.дело № 6888/2022 г. на АССГ, 24 състав и е върнал същото за ново разглеждане от друг съдебен състав.

В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят не се явява. Същият се представлява от пълномощника си –адв. М. – САК, който в дадения ход по същество пледира съдът да се произнесе с решение, с което за отмени атакувания административен акт. Подробни съображения в тази насока развива в представени писмени бележки. Претендира в полза на жалбоподателя да бъдат присъдени направените в производството разноски за адвокатско възнаграждение, за които представя списък.

Ответникът – УС на Института на дипломираните експерт счетоводители чрез своя пълномощник – адв. Т. оспорва жалбата и отправя молба към съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли като неоснователна. Сочил, че в случая няма спор относно правнорелевантните факти, а единствено относно приложимото право. Подробни аргументи за това развива в представени писмени бележки. При такъв изход на правния спор претендира присъждане на направените разноски, за които представя списък.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изразява становище по жалбата и не взема участие в производството.

Съдът като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, приема следното от фактическа страна:

Не е спорно между страните по делото, а и от представените писмени доказателства се установява, че с писмо вх. № 032/01.12.2021 г. Комисията за публичен надзор над регистрираните одитори (КПНРО) е уведомила И., че с решение на КПНРО от 30.11.2021 г. е приет доклад, установяващ факти и обстоятелства от извършената инспекция за гарантиране качеството на професионалната дейност на С. Д.. Посочено е, че е установено, че С. Д. не е участвал в признати форми на продължаващо професионално развитие, в които половината от минималния брой задължителни часове (40 часа съгласно чл. 30, ал. 1 от Закона за независимия финансов одит (ЗНФО)) да бъдат отчетени от участие във форми, организирани от И. или с участие на професионалната организация. Посочено е, че с това Д. е нарушил състава на чл. 30, ал. 2 ЗНФО във връзка с чл. 22, т. 2 от Правила за продължаващото професионално развитие на регистрираните одитори (Правилата). Към писмото са приложени четири броя фактури за проведени обучения.

С Протокол № 1/18.01.2022 г. Д. съвет (ДС) на И. (т. 2) е образувал дисциплинарно производство срещу Д.. Определена е комисия, която да извърши проучване, да изиска писмени обяснения и в срок до 18.02.2022 г. да изготви доклади, които да внесе в ДС.

С покана изх. № 002/24.01.2022 г. С. Д. е уведомен от председателя на ДС за образуването дисциплинарно производство и е поканен, в 7-дневен срок от съобщението, да даде писмени обяснения и да представи доказателства. Тъй като Д. е отказал получаването на пощенските пратки, съдържащи поканата, за същата е бил уведомен устно, за което е съставен протокол от 07.02.2022 г. В предоставения срок Д. не е дал писмени обяснения и не е представил доказателства.

На 18.02.2022 г. комисията, определена от ДС е изготвила доклад. В същия е прието, че Д. не е участвал в признати форми на продължаващо професионално развитие, в които половината от минималния брой задължителни часове (40 часа съгласно чл. 30, ал. 1 ЗНФО) да бъдат отчетени от участие във форми, организирани от И. или с участие на професионалната организация. Посочено е, че е нарушен чл. 30, ал. 2 ЗНФО, във връзка с чл. 22, т. 2 от Правилата. Отражено е, че към писмото на КПНРО са приложени копия на четири броя фактури, които не доказват изпълнение на задължението за обучение. В доклада се съдържа и изводи, че деянието на С. Д. представлява нарушение на чл. 30, ал. 1 ЗНФО. Прието е, че е нарушен съставът на чл. 8, т. 5 от Устава на Института на дипломираните експерт-счетоводители (Устава на И.). След анализ на наложените до момента на жалбоподателя наказания за нарушения на Устава на И. е прието, че съответно на вида и тежестта на извършеното от него дисциплинарно нарушение е прилагане на мярката по чл. 40, ал. 3, т. 7 ЗНФО

– глоба в размер на 1000 лв. В тази насока е и предложението към ДС.

С покана от 24.02.2022 г. на председателя на ДС на И. г-н С. Д. е поканен да присъства и да даде писмени обяснения в дистанционното заседание на 07.04.2022 г. на ДС. Поканата е получена на 11.03.2022 г., но Д. не е участвал в заседанието.

В заседанието, проведено на 07.04.2022 г. са участвали всички седем членове на ДС. Съставен е Протокол № 5/07.04.2022 г., от съдържанието на който се установява, че ДС е взел решение на С. Д. да се наложи дисциплинарна мярка по чл. 40, ал. 3, т. 7 ЗНФО – глоба в размер на 1000 лв., за нарушаване на разпоредбата на чл. 30, ал. 2 ЗНФО, вр. чл. 8, т. 5 от Устава на И..

Издадено е Решение № 02/07.04.2022 г. за налагане на дисциплинарна мярка на председателя на ДС на И., с което за установено виновно нарушение на чл. 30, ал. 2 ЗНФО, съответно на чл. 8, т. 5 от Устава на И., във връзка с чл. 22, т. 2 от Правилата, на Д. на основание чл. 47, ал. 5 от Устава на И. (съответно на чл. 41, ал. 5 във връзка с чл. 40, ал. 1 ЗНФО) е наложена дисциплинарна мярка по чл. 46, ал. 1, т. 7 от Устава на И. (съответно на чл. 40, ал. 3, т. 7 ЗНФО) - глоба в размер на 1 000 лева, считано от датата на влизане в сила на решението. В решението са изложени фактическите констатации по дисциплинарната преписка и мотивите на ДС относно правните основания за налагане на дисциплинарната мярка.

С жалба вх. № 042/26.05.2022 г. Д. е оспорил Решението за налагане на дисциплинарна мярка на председателя на ДС на И..

С атакуваното в настоящото производство Решение № 4 по Протокол № 12/17.06.2022 г., т. 1, УС на И. е оставил без уважение подадената жалба. Решението е взето единодушно и е съобщено на С. Д. на 08.07.2022 г., като жалбата срещу него е подадена на 22.07.2022 г. чрез пощенски оператор.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Според разпоредбата на чл.42, ал.2 от ЗНФО, Решението на управителния съвет за налагане на мярка по чл. 40, ал. 3, т. 2 – 7 подлежи на обжалване пред Административния съд – [населено място], по реда на глава десета, раздел I на Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно правомощията си по чл.146 АПК съдът при преценка законосъобразността на административния акт проверява дали е издаден от компетентен орган (т.1), в съответната форма (т.2), допуснато ли е съществено нарушение на административно-производствени правила при издаването му (т.3), налице ли е противоречие на административния акт с материалноправни разпоредби (т.4) и несъответствие с целта на закона (т.5), като съдът не е ограничен от посочените от оспорващия основания, а проверява всички основания по чл.146 АПК.

Съответствието на оспорения акт с материалния закон се преценява към момента на издаването на административния акт (чл.142, ал.1 АПК).

В изпълнение на правомощията си съдът констатира, че жалбата е процесуално допустима – подадена е срещу подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт по см. на чл. 21, ал. 1 АПК, тъй като с него се засягат непосредствено права и интереси на жалбоподателя. Жалбата е подадена от лице, което е негов адресат, при наличие на правен интерес от оспорването, в преклузивния 14-дневен срок.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган в изискуемата писмена форма и съдържа необходимите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 59, ал. 2 АПК. В

хода на развитото се дисциплинарно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които самостоятелно да мотивират отмяната на акта на това основание. Подробни съображения за неоснователност на възраженията на жалбоподателя за допуснати нарушения на процесуалните правила са изложени, както в решението на АССГ, 24 състав, така и в решението на върховната съдебна инстанция от 17.01.2024 г., които напълно се споделят от настоящия съдебен състав, който не намира за нужно да ги преповтаря.

На следващо място, по отношение материалната законосъобразност на оспорения административен акт, съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗНФО за нарушение на устава на И. регистрираните одитори и дипломираните експерт-счетоводители носят дисциплинарна отговорност, като ал.3 предвижда дисциплинарните мерки, които се налагат за нарушенията на устава на И., т.7 от които е глоба от 1000 до 15 000 лв.

Съгласно чл. 30, ал. 1 ЗНФО, всеки регистриран одитор – физическо лице, провежда обучение за поддържане и развитие на професионалната си квалификация с продължителност не по-малка от 40 часа за календарна година, като ал. 2 овластява Комисията по чл. 71, ал. 3 от същия закон да приеме правила, уреждащи условията и реда за провеждане и отчитане на обучението за поддържане и развитие на професионалната квалификация на регистрираните одитори. Съгласно чл. 22, т. 2 от приетите Правила, представени по делото, половината от минималния брой задължителни часове трябва да бъдат отчетени от участие в признатите форми на ППР, организирани от И. или с участие на И.. В тази връзка следва да се отбележи, че организирането и провеждането на обучения на кандидатите за дипломирани експерт-счетоводители, за повишаване на професионалната квалификация на своите членове и по продължаващото професионално развитие на регистрираните одитори е изрично предвидена от закона функция на И. – чл. 36, ал. 1, т. 3 ЗНФО.

В чл. 8, т. 5 от устава на И. е регламентирано, че членовете на И. следва да поддържат постоянно професионалната си квалификация в рамките на изискванията на съответните нормативни актове, регулиращи професията на независимия финансов одитор и съобразно Правилата за продължаващо професионално развитие и да отчитат ежегодно часовете за поддържане на квалификацията в електронната платформа за подаване на единен годишен отчет (ЕГО) по чл. 1, ал. 4.

В производството пред съда не бяха събрани доказателства, годни да обосноват извод, различен от направения от административния орган за извършено дисциплинарно нарушение от страна на жалбоподателя. В тази насока следва да се вземе предвид, че в ЕГО на С. А. Д. са описани 4 броя обучения, организирани от външни организации и фирми, като общият брой на посетените занимания е 40 часа. Тази информация съответства на представените от жалбоподателя фактури за проведени обучения пред КПНРО, приобщени в дисциплинарното производство. Заниманията обаче не са организирани от И. или с участие на И.. Следователно, за съответната година той не е изпълнил задължението си съгласно чл. 30, ал. 1 ЗНФО и приложимите Правила - чл. 8, т. 5 от Устава на И., като последица от неизпълнението му следва дисциплинарна отговорност, на основание чл. 40, ал. 1 ЗНФО.

В конкретиката на настоящия казус обаче неправилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя за нарушение по чл.30, ал.2 от ЗНФО, тъй като същият изобщо не е адресат на посочената правна норма, поради което съдът намира направените възражения в жалбата за неправилна правна квалификация на нарушението за

основателни. Ето защо, доводите на жалбоподателя относно незаконосъобразността на наложената дисциплинарна мярка, следва да бъдат споделени. За да е налице законоустановеност на наложената санкция, следва за точното по вид нарушение да е предвидено налагането на конкретна санкция, а в случая дисциплинарната мярка е наложена за нарушение по 30, ал.2 от ЗНФО, каквото обаче не е извършено от страна на жалбоподателя С. Д..

Предвид гореизложените аргументи настоящият съдебен състав приема, че атакуваното решение е материално незаконосъобразно и следва да бъде отменено, респективно подадената срещу него жалба е основателна и следва да бъде уважена.

В случая, разноски се претендират и от двете страни, като при този изход на правния спор разноски се дължат в полза на жалбоподателя, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, чийто процесуален представител своевременно е поискал присъждането на такива (до приключване на устните състезания във всяка съдебна инстанция). От представените писмени доказателства се установяват направени разноски в размер на по 1000 лева (общо три хиляди лева), платен адвокатски хонорар –за всяка инстанция, които следва да се присъдят в полза на жалбоподателя. От страна на процесуалния представител на ответника не е направено възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл.226, ал.3 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 4/17.06.2022 г. на Управителния съвет на Института на дипломираните експерт счетоводители, с което е оставена без уважение жалбата на С. А. Д. с вх.№ 042/26.05.2022 г. срещу Решение № 02/07.04.2022 г. на Дисциплинарния съвет на И. за налагане на дисциплинарна мярка по чл. 40, ал. 3, т. 7 ЗНФО - „глоба“ в размер на 1000 лева.

ОСЪЖДА Института на дипломираните експерт – счетоводители, Булстат[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица] да заплати на С. А. Д., ЕГН [ЕГН] сумата от 3000 (три хиляди) лева, разноски за проведените съдебни производства.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: